

Sygn. akt I C 643/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2012 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Skowron

Protokolant: Ewelina Urbańska

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2012 r.

w Z.

sprawy z powództwa Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko B. W.

o zapłatę

powództwo oddala.

Sygn. akt I C 643/12

UZASADNIENIE

Powód, Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej B. W. kwoty 1.386,83 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu (24 października 2011 r.) do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu żądania wyjaśnił, że pozwana była stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej z (...) sp. z o.o. w W.. Podał, że nie uregulowała wszystkich wynikających z tej umowy należności. Wskazał, że nabył od (...) sp. z o.o. w W. wierzytelność wobec pozwanej.

Nakazem zapłaty z dnia 10 stycznia 2012 r., sygn. akt VI Nc-e 1475600/11, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie zasądził od B. W. na rzecz Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 1.386,83 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 października 2011 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

Pozwana, B. W., wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, zarzucając, że prowadzone jest postępowanie egzekucyjne w celu ściągnięcia dochodzonej w sprawie należności (tj., że istnieje już tytuł wykonawczy obejmujący tę należność).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie porozumienia z dnia 31 sierpnia 2011 r. do umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 30 grudnia 2010 r. Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. nabył od (...) sp. z o.o. w W. szereg wierzytelności przypadających zbywcy wobec jego byłych abonentów. Jedną z nich miała być wierzytelność wobec B. W. o zapłatę kwoty 1.252,13 zł wraz z odsetkami, objęta trzema fakturami o numerach: (...).

(dowód:

- umowa ramowa przelewu wierzytelności z dnia 23 grudnia 2010 r. [k 29-35];

- porozumienie z dnia 31 sierpnia 2011 r. [k 36];
- informacja o zakupie wierzytelności z dnia 14 września 2011 r. [k 37];
- zawiadomienie o cesji wierzytelności z dnia 14 września 2011 r. [k 38];
- wyciąg z ksiąg rachunkowych z dnia 24 października 2011 r. [k 40]

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu – K. B. na podstawie nakazu zapłaty Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 22 kwietnia 2011 r., sygn. akt VI Nc-e 292576/11, prowadzi postępowanie egzekucyjne przeciwko B. W.; tytuł wykonawczy obejmuje należność (...) (Luxembourg) S.A. w Luksemburgu wynikającą z noty obciążeniowej nr (...).

(dowód:

- akta sprawy egzekucyjnej o sygn. KM 7114/11;
- akta sprawy Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie o sygn. VI Nc-e 292576/11)

Sąd zważył, co następuje:

W sprawie pozwana nie wskazała wprost, że żąda oddalenia powództwa (czy też ewentualnie – wobec podniesionego przez nią zarzutu – odrzucenia pozwu [art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.]); sam jednak fakt wniesienia przez nią sprzeciwu od nakazu zapłaty należało zakwalifikować jako wyraz braku jej zgody na zasądzenie od niej dochodzonej przez powoda należności. W takich warunkach nie można było przyjąć, że przyznała ona fakty, na bazie których skonstruowane zostało powództwo (art. 230 k.p.c.); w efekcie do ich udowodnienia zobowiązany był powód (art. 6 k.c.).

Należność, której zasądzenia żądał powód nie była tożsama z wierzytelnością, która została objęta nakazem zapłaty Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 22 kwietnia 2011 r., sygn. akt VI Nc-e 292576/11; wskazują na to różne numery dokumentów (faktur i noty obciążeniowej) będących podstawą sformułowania żądań przez powoda w sprawie i (...) (Luxembourg) S.A. w Luksemburgu w sprawie o sygn. VI Nc-e 292576/11. Powód nie był też następcą prawnym (...) (Luxembourg) S.A. w Luksemburgu (co potencjalnie mogłoby mieć znaczenie, przy ocenie stanu powagi rzeczy osądzonej - por. też postanowienie SN z dnia 2 kwietnia 2009 r., IV CSK 477/08). W efekcie nie było podstaw do odrzucenia pozwu na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., ani do oddalenia powództwa z tej przyczyny, że wierzytelność w istocie przysługiwała innemu podmiotowi.

Stosownie do art. 509 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią; wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. W postępowaniu sądowym nabywca wierzytelności obowiązany jest udowodnić, że przysługiwała ona pierwotnemu wierzycielowi (por. wyrok SN z dnia 12 lipca 2006 r., V CSK 187/06). W sprawie funkcji takiego dowodu nie mogła spełniać umowa przelewu wierzytelności wraz z zawiadomieniami o dokonanej cesji (nabywca wierzytelności zawsze legitymuje się umową przeniesienia wierzytelności – gdyby miała ona potwierdzać, że zbywca miał do niej prawo zbędnym byłoby nakładanie na nabywcę dodatkowego ciężaru dowodowego). Nie był również w tym celu wystarczający wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda. Strony sporu łączyła relacja przedsiębiorca – konsument. W takim układzie wyciągowi z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie przysługuje status dokumentu urzędowego (por. wyrok TK z dnia 11 lipca 2011 r., P 1/10); w konsekwencji powód nie mógł skorzystać z domniemania prawdziwości, które - co do zasady - przysługuje takiemu wyciągowi (art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych oraz art. 244 § 1 k.p.c. i art. 252 k.p.c.). Oznacza to, że przedstawienie wyciągu z ksiąg rachunkowych nie zwolniło powoda od wykazania, że zbywca wierzytelności rzeczywiście nią dysponował.

W sprawie powód nie udowodnił wysokości, ani nawet istnienia roszczenia i z tej przyczyny powództwo podlegało oddaleniu.